

ZEAMAKO IZKERAN PASAIZO BAT.

Koba deitzen baserri baten bizi zan nee gazte denporan mutil pizkor bat, *Peru Illegorri* zeitzona. Negun echeko lanak ein ta udaberrin juten zan ikazkintzaa Soriko menditaá bestelaun askokin, lenengo komunio ein zon ezkeru. Andi, lo guchi ta lan asko eifiez, ekartzen zitun dirukin erosten zon urteero, baten biaicho bat, besten chekor pare bat, eta beste batzutan lur puska bat; eta amar bat urten burun bitu zon bi millan bat pestan gauzea. Aizkeneko urten iruitu zitzeke neska motz bat mantentzeko aime bazala; eta nola ikazkintzan zebillen erriko neska sudur motz batek beitzen zion, bee usten, bei onez, erabai zon eskontzeko mandatu eitea; eta baietz esaten bazion aen aitei alaban eskue eskau ta bertanche ezkondu.

Eantsunik neskek aua beten baietz, nola aldeatzen zijon echea itzultzeko denporea, burui azka jun zan eun baten andragaien echea, eta esan zion onen aitei bi itz ein nai liokela orba gaiztoik ezpazion eiten. Bazon bildurre ukauko ote zion; zeati, bee launek askotan zükatzen zoen esanez, otz samar zeola aen andragaien aite bizkaitar asto bati alaba emateko, eta zebilela kontuz.

Geiao itzik eiteko aztiik eman bae, esan zion, neska gona motzan aitek, ¿zer dakark, *Illegorri*, garai otan nee echea?

—Jaune, eskontzeko asmoa artu et eta, eta... eta... beorri... beorri bi alabatati zarrana... zarrana eskatzea nator; egi egie esateko.

—¿Diru asko al dek, *bizkaino burro*?

—Polikicho geo mingañ ori: Diru asko.... asko asko ezdet, jau-ne; baño, uste et lan einta mantenduko deala nee andrea, osasune ba-et.

—Ez tek ori asko nee alabakin eskontzeko ta, diruik ezpa ek, oa emetik.

—Ondo da, jauna, enekin dirukin ezkondu nai zola beorrek alaba, gaurdaño.

Iru ero lau aldiz ein zion eskabide au beratuko zolakon gizon diruzale ura; baño, mutillek zemat aldiz eskau ark aimeste aldiz ukau.

Besteik eziñen, esan zion andragaie, ia etor nai zon aekin mendi parebal otaa, eta emen ezkondu. Pozik, eantzun zion neska sudur motzak. Prestau zaiz baa, gaur zortziko, ta goizen goiz jaiki ta ekingo diou bidei.

Zerbait barrentau zon aitek eta etzeuzken guzik beekin. Goiz baten eunsentin sartu zan iñiñillik gue Peru neska gona motzan echeko atariñ, ta jachi zan au pardel aundi batekin. Bizkarren artu zon Illegorrik eta esanez:—Jainkok laundu deiula—irten zoen biek arnasea eziñ artuik, baa bildur zien aitek otsa aitzeko.

Etzituen inolazee lau pauso eman ataiti kanpoa, ona nun otseituen doin nesken aitek leioti:— aizak, motell, prezio ortan eaman nai baek, ator besten billa-re nai dianen,—eta beste itzi-pae sartu zan barrua.

Lotsaz beteik eta burue makurtuik, baño beste itzik aitu etzoeñen pozik, segi zioen been bidei Peruk eta bee andragaiek, eta alleau zien Zeamaa boskarren eunen, mendiz mendi, eunez ibilli ta gauetz lo eiñez arbolapeetan, bi uso peziñ gaitz guchikin.

Esan zion Peruk Errotore Jaunei zer pasau zitzekon, eta aide baten echen euki zon bee andragaie, aiketa ein arte bear zien buuzbidek eskontzeko. Ura izan zan emakumea, bee bizin aitu etzituna eutzi zitun echea ta errie; eta ain dotsu bizi zan bee gizon garbi, prestu ta langillekin, eze askotan aitu izan nion;—|zemat etorko elieke gue alderditi mendi otaa balekie zeñen jende ona dan emen, eta zeñen oitura onak eta Lege zuzenak dien Eskuera-errin!—

Pasaizo au kontau nai izan det Perun erriko izkeran, aitzea emateko; badiela zema lekutan guaso batzuk geio nai dioenak diruai been umeai baño.

CLAUDIO OTAEGUI-KOA.

Ondarribian Otzillaren 4.^{an} 1884.^{an}

